

WhatsApp

Teams

Zoom

Opiq

#Koduõpe

Tera

Messenger

Stuudium

www.kik.vil.ee

Marje Aavik

Toimetaja: Heli Hallik
Kujundaja ja küljendaja: Vallo Hallik
Raamatu sisu eest vastutab autor

© Kõik õigused kaitstud
ISBN: 978-9916-668-40-5

Trükk: MJ Konsult

Hea Tegu kirjastus

www.fil.ee



Sissejuhatus

... Kõik saab alguse sellest, et mina, üks tavaline poiss Viljandist, jään koduõppele. Algab see nii, et oleme #lockdown. Alguses jään kellegi teise päevikut lugema ja mõtlen, et võtan endale vähemalt ühe koduõppe rutiini ning hakkan mõtteid, mis mul päeva jooksul tekivad, kirja panema. Võtan perioodiks #lockdown.

Kes ma olen? See paneb mind mõtlema. Esmalt ma ju mõtlen sellele, milline ma välja näen, kas mul on perekond, mis mulle meeldib või mitte ... Tegelikult ma ei tea ju, kes MINA olen. Imelik? Kas teised teavad, kes ma olen? Loomulikult ei plaani ma igapäevaselt hakata välja selgitama, kes ma olen, aga võib-olla see kirjalik mõttetöö aitab mul leida seda MINA iseendas.

Kas mul on olnud aega lähedastega omavahel rääkida? Kui ei, siis ma ju ei tea neist midagi, ei tea nende igatsusi ja soove. Kas mul on olnud aega kellelegi silma vaadata? Kui ei, siis ma ju ei tea, kas seal silmades on kurbus või rõõm.

Algus on ju lahe: koos aja veetmine, koos iga-suguste asjade tegemine, koos käimine ja koos õppimine ning oma lugude jagamine, mälestuste heietamine. Ma ei tea veel, millal ja kuidas see päevik lõpeb.

Mõtete kirjapanemine tundub hea idee, kuna praegune eriolukorras viibimine lausa nõuab seda. Äkki ma ei mäleta enam viie aasta pärast, mis juhtus aastal 2020? Äkki ma mõtlen aastal 2030, et vot aastal 2020 oli eriolukord ikka leebe, niikuinii midagi muutub.

Võib-olla mõtete kirjapanemine ja märkmete tegemine aitab kuulata ka mu enda südant tähelepanelikumalt - võib-olla elu ei olegi ainult must ja valge? Igal juhul ükskõik, mis värvi, peaasi, et säiliks elujanu ja oleks seiklus.

Aasta on 2020 ja kõik liigub online.

Reede, 13. märts

Kas on põhjust ebausuks? Vikipeedias kirjutatakse, et see on päev täis patte. Kristlikes traditsioonides peetakse seda numbrit õnnetuks, sest Kristus löödi risti reedel ning tema viimasel õhtusöögil istus lauas 13 inimest. Ka viikingite uskumustes näib number 13 toovad õnnetust. Legend räägib, et 12 viikingite jumalat olid kokku kogunenud pidusöögiks Valhalasse, kui kutsumata ilmus kohale Loki, kellega käisid alati pahandused kaasas. Loki salasepitsused tekitasid tüli ja õhtu lõppes mõrvaga. See tõestab veelkord, et kui kokku satub 13 inimest, ei maksa üldjuhul head oodata.

Väidetavalt selle kuu- ja nädalapäeva kombinatsiooni ees tunnevad hirmu (triskaidekafoobia) miljonid inimesed maailmas, osad lausa sedavõrd, et ei julge kodust väljudagi! Miks?

Olen koolis, kus õpilasi on tavapärasest vähem, sest maailm on nakatunud viirusega. Eesti kuulutas eriolukorra välja eile, 12. märtsil. Helistan emale, et ta tuleks mulle kooli järele. Tahan jõuda kodus riided vahetada ja siis minna jalkat mängima, aga ta ei saa. Olen närvis, jooksen koju. Saan treenerilt kirja, et jalgpall on pausil. Mida? Kui kauaks?

Õhtul jälgime kodus uudiseid viiruse levikust. Ema teeb juttu minu päevasest käitumisest seoses sellega, et tema peab mulle kogu aeg

logistikut mängima. Ta on siiani vihane mu peale. Tuletab mulle meelde oma koolis käimist, ei teagi, kuhu ta sellega sihib. Võib-olla oli tal lihtsalt kehv päev, või püüab selgeks teha, kui palju ta ikkagi minu heaks kogu aeg teeb:

„Olen teel koolist koju, see tähendab bussi peale, kell on 14:00 ja viimane buss, mis mind koju viib, väljub kell 14:30. Rohkem ei lähe. Kui jään bussist maha, kõnnin viis kilomeetrit jala. Sügisel, talvel, pimedas - täna ei! Miks? Sest kardan perverte, ma olen neid kohanud, aga on läinud õnneks. Miks isa mulle vastu ei tule? Lojaalsus tööandjale? Mida ta sellega saavutas... temast sai alkohoolik, naine jättis ta maha, lapsed hoiavad eemale. Millal isa jooma hakkas? Töökoha kaotus, promilliga sõitmine, lahutus... sellest piisas! Ta oli ju hooliv, luges palju, kuuldas vinüülplaate ja tegi nalja. Ta armastas oma naist, vahest liigagi palju, sest sellega kaasnes armukadedus. Mis on armukadedus? Räägitakse, et armukadedus saab alguse turvatunde puudumisest.“

Ta ei olegi seda lugu mulle varem rääkinud. Ma teadsin, et ta ei saanud trennidest osa võtta ja ei saanud kusagil huvikoolis käia, sest viimane buss väljus kell 14:30. Kohalikus külas, kus ta elas, huviringid puudusid. Nojah, ei teagi, kas ta oleks jaksanud trennitada, kui buss kooli väljus hommikul kell 07:00. Ahjaa, mingil hetkel oma elus on ema koolis käinud

ka laupäeviti ja ikka selle kell 07:00 väljuva bussiga. Päev oli küll lühem, neli tundi, aga siiski. Õnneks ei kestnud see tema jaoks kaua. Banaane ka ei müüdnud. Päris karm.

Muide, must kass jooksis täna üle tee!

Nädalavahetus enne karantiini - olin seda oodanud

Minu esimene pidu, koolinoorte pidu. Esineb kohalik räpipunt, uustulnukad. Plaanime poistega minna. Kodus tuleb see teema üles võtta ja küsida. Loa saan tingimusel, et olen hiljemalt kell 23:00 kodus tagasi. Ehk annab veel ära rääkida, et saaksime olla kauem?

Kus on pusa? Ema tuleb appi otsima, ise samal ajal heietades:

„... tead, kui ma peole läksin, väljusin ma kodust tavaliselt ühtede riidetega ja koridoris ajasin pealmise kihi riideid seljast maha. Miks? Vanaema elas meiega ja ta jälgis väga hoolikalt, mida ma peole selga panen. Tema jaoks oli ju pidu teise tähendusega: poiss ülikonnas ja tüdruk siidikleidis ning jalas tantsukingad. Ansambel mängis ja nemad keerutasid selle saatel fokstrotti. Minu lemmikriietus oli katkised teksad ja t-särk ning vahel ka miniseelik. Nende teksapükste auke parandas vanaema vähemalt kümme korda, kui mitte rohkem.

Mulle meeldisid videodiskod - vahtsime terve peo aja ekraani, jah, juba siis, üheksakümneandel ei vaadanud keegi teineteist! Mu esimene peika oli minust üheksa aastat vanem, kodus ma sellest rääkida ei julgenud.”

No lahe, ema oskab jätkuvalt üllatada. Ma väljun kodust. Sõpradega kohtun enne pidu. Sõber ulatab purgi energiajoogiga, jõuame peole, kõik on täiesti talutav, teeme sõpradega nalja ning kasutame fotoboksi teenust - täiesti interaktiivne elamus ja mälestus kogu eluks! Kodus olen õigel ajal. Järgmise korra!

Ahjaa, mingis messengeri vestluses nägin, et ema kirjutas sõbrannadele, et ta teismeline nõuab Guccit. :D Päris nii see ei ole. Peole läksin siiski Karl Lagerfeldi pusaga.

Esimene päev

Koduõpe. Lahe. Sain suhteliselt ruttu õpitud ja lähen sõpradega välja. Ema püüab selatada olukorra tõsidust, et maailma on tabanud viirus ja inimesed surevad. Võtan teadmiseks. Ei teagi, mida teha, kas korvpall või jalgpall. Otsustame, et korvpall. Ilm on mõnus. Hea tunne on üle pika aja korvpalli mängida, tegin seda esimesest kuni kolmanda klassini, siis tuli jalgpall. Lasteaias unistasin käsipallist, vanaisaga käin sulgpalli mängimas. Jah, pall on olulisel kohal minu elus.

Treener saadab nädala, esmaspäevast reedeni individuaalse treeningkava. Kolmapäev, laupäev ja pühapäev on vabad. Olen suht entukas, teen jooksu, mis koosneb kiirendusest ja sörgist.

Ma olen õhtuks nii väsinud, et lausa naudin mõtet koduõppest, sest ma ei tea, mis mind ees ootab. Uus ja huvitav, ei pea vara ärkama! Head meelt ei tee treeneri kiri, et seoses eriolukorraga jäävad trennid ära. Mis asja? Kui kauaks? Sellele küsimusele ei oska keegi vastata.

Ema püüab sättida meile tahvlile karantiini rutiini. See ei tööta niikuinii, aga tema rahustuseks noogutan kaasa. Õhtul vaatan telekat ja mängin xboxis. Õnneks saan kaua üleval olla.

Teine päev

Koduõpe. Lahe. Vaatan ema koostatud programmi. Koeraga jalutamine kell 10:00-10:30. No nii!

Meil on kodus corgipoiss. Vaatasin laenutusest ka perefilmi „Kuninganna Corgi“, mis jutustab loo Inglismaa kuninganna Elizabeth II ja tema armastusest corgide vastu, lõpuni ma seda ei vaadanud. Ei meeldinud, Walt Disney oskab multikaid teha. Mulle meeldib, et kuninganna on sellest tõust nii võlutud, väidetavalt on tal tema valitsusaja jooksul kokku olnud 30 corgi koera. Meie pere corgi on Welshi corgi cardigan, kes võrreldes pembroke'iga on massiivsem ja veidi jässakam ning käpad on keeratud veidi väljapoole, pembroke'il on nad sirged. Cardigani kõrvad on märksa suuremad ja ümaramad. Huvitav, kas pembroke'id hauguvad ka sama palju? Meie koer haugub, kui midagi on pahasti, haugub, kui kõik on hästi, haugub, et külaliste tähelepanu endale tõmmata, haugub, kui on igav või lihtsalt tuleb isu haukuda.

Kuidas ta sattus meie perre? Koera nurumine käis mul hooti, kuid vanemad suutsid alati ära põhjendada, miks see ei ole hea mõte: kord olin liiga väike, et koera eest hoolitseda, kord jällegi, et oleme pere, kes armastab reisida, kuhu me siis koera jätame ja nii edasi. Peale isa surma otsustas ema, et on aeg võtta koer - ausalt, meil ei olnud enam sellest eelnevalt

juttugi. Kuidagi nii äkki tuli see otsus, aga ootele me ei jäänud, meist said koerte portaalide alalised külalised. Miks corgi? Võib-olla mängis rolli ka Inglismaa kuninganna oma valikuga, aga määravaks sai külaskäik perre, kus oli corgi nimega Herbert. Meie corgi on Saue poiss ja kui me seda pesakonda esimest korda vaatama läksime, siis paljud kutsikad olid juba broneeritud. Kükitasime aia juurde ja ainus, kes meie juurde vaarus, oli veel broneerimata meie corgi. Öeldakse ju, et koer tunneb perekonna ära ja täpselt nii oligi. Ei olnud mingitki kahtlust, et peaksime võtma kellegi teise. Imelik kokkusattumus on seegi, et ta on sündinud samal kuul ja aastal, kui mu isa suri.

Meie koera lemmiktegevuseks on sarnaselt enamikele corgidele söömine. Lisaks meeldib talle väga jalutamine ning see, kui inimesed temaga tegelevad. Kas siis sügavad, paitavad või lihtsalt mängivad. Kindlasti ei möödu ühtegi päeva, kui ta ei pikutaks meiega koos diivanil või kaisus. See on saanud omamoodi rituaaliks.

Meie koera nimi passis on Blue Sirius Shadows of the Valley, mis on inspireeritud Iron Maideni plaadist The Book of Soul ning kõikide pesakonna kutsikate nimed pärinevad sellelt plaadilt. Shadows of the Valley sobib siia, Viljandisse elama nagu valatult.

Ta on meie jaoks täieõiguslik pereliige, kes saab osa võimalikult paljudest tegevustest, ilma temata ei kujuta enam oma elu ettegi. Kindlasti tuleb enne koera või muu kodulooma

võtmist hoolega läbi mõelda, kas ollakse valmis ennast ja oma aega talle pühendama!

Saan õpitud ja lähen sõpradega välja ning emal on ikka sama teema, et see ei ole koolivaheaeg, see on eriolukord. Korvpall või jalgpall? Vean end välja, ilm on ilus, lähme sõpradega Hesburgerisse ja võtame mõned burksid. Jalutame, teeme nalja - enda kulul loomulikult.

E - R

09:00 - 10:00 äratus, söömine
 10:00 - 10:30 koeraga jalutamine
 10:30 - 12:30 õppetöö
 12:30 - 13:00 lõuna
 13:00 - koolitöö / vabaaeg
 18:00 - õhtusöök
 18:30 - vaba aeg / mine õue!
 22:00 - pesemine / säti magama
 23:00 - öörahu

Oleme õnnelikud, et saame jääda koduõppele. Ema läheb üksi poodi, mind kaasa ei võta. Teeb nimekirja, mida keegi soovib. Tahan energijooki. Ta ei too, toob spordijoogi. Ok, hea seegi.